

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi október hó 21. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az emberölés vétsége miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.409/2007/9. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget, míg 89.724 (nyolcvankilencezer-hétszázhuszonnégy) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a vádlott bűnösségét 2 rb. a Btk.166.§ (4) bekezdésébe ütköző és e szerint minősülő gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap fogházbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosításért, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása iránt.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, bizonyítás felvételére tett indítványt, majd a tárgyaláson az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§(1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§(1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki:

2006. november 4. napján az esti órákban **tanú1** S....., F..... utca szám alatti ingatlanában tartózkodott a vádlotton, a sértetteken és **tanú1**-n kívül **tanú2** és **tanú3** is. Amikor a vádlott megágyazott, **tanú3** is jelen volt a gyermekek szobájában, de a franciaágynak háttal ülve nézte a televíziót. **Tanú1** és **tanú2** az ágyazáskor a konyhában tartózkodtak **tanú1** gyerekeinek társaságában.

Tanú3 egyáltalán nem dohányzott, **tanú1** lakásáról 21 óra tájban távozott otthonába. **Tanú2** 23 óra tájban távozott. Nevezettek távozásukkor nem észleltek rendellenességet.

Tanú1 éjfél után feküdt le, rendellenességet ő sem észlelt.

*(A vádlott gyanúsítottként tett vallomása a nyomozat iratok 581. oldalán, 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldalán, **tanú1** tanúvallomása a nyomozati iratok 429-433. oldalán, 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 9-10. oldalán, **tanú2** tanúvallomása a nyomozat iratok 443. oldalán és 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11-12. oldalán, **tanú3** tanúvallomása a nyomozati iratok 463-465. oldalán és 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldalán.)*

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást túlnyomó részt a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ügy helyes megítéléséhez szükséges részleteket feltárta, ténymegállapításait kellően megindokolta.

Eljárási szabálysértést követett el azonban akkor, amikor a halál oka és körülményei, valamint a vádlott elmeállapotának vizsgálatánál megsértette a Be.101.§ (2) bekezdésében írt két szakértő bevonására vonatkozó szabályt. Az igazságügyi szakértőkről szóló 2/1988. (V.19.) IM rendelet 45.§ (2) bekezdése szerint az igazságügyi orvosi boncolást két - állandó vagy kijelölt - igazságügyi szakértő végzi. Közülük legalább az egyiknek igazságügyi orvostani vagy kórbonctani szakképesítéssel kell rendelkeznie. Eseti szakértő részvételét tehát a jogszabály nem teszi lehetővé.

A nyomozás során a sértettek boncolását **szakértő1** és **szakértő2** végezte. **Szakértő2** nem szerepel az igazságügyi szakértői névjegyzékben, és mint eseti szakértő nem járhatott volna el. Az elsőfokú bíróság a szakvéleményt az eljárási

szabálysértés folytán nem vehette volna figyelembe, így a tényállás a halál oka és körülményei tekintetében felderítetlen volt.

Az igazságügyi szakértőkről szóló fenti rendelet 52.§ (2) bekezdése szerint a büntetőeljárás során végzett elmeállapot vizsgálatnál a két orvosszakértő közül az egyiknek állandó vagy kijelölt igazságügyi elmeorvos-szakértőnek, a másiknak állandó szakértőnek, kijelölt igazságügyi orvosszakértőnek, vagy elmeorvos-szakorvosnak kell lennie. A szakvéleményt adó két szakértő közül **Szakértő3** eseti szakértőként járt el, aki nem tekinthető állandó, vagy kijelölt igazságügyi elmeorvos-szakértőnek, illetve elmeorvos-szakorvosnak sem. Az eljárási szabálysértés miatt az elmeállapot vonatkozásában beszerzett szakvélemény sem volt bizonyítékként értékelhető.

A másodfokú bíróság a fentiek orvoslására a Be.353.§(1) bekezdése alapján bizonyítást rendelt el, ennek során a vádlott elmeállapotának megvizsgálására, valamint a gyermekkorú sértettek halála okának és körülményeinek megállapítására új szakértői véleményeket szerzett be.

A halál okáról és körülményeiről véleményt adó **szakértő4** és **szakértő5** orvosszakértők szakvéleménye mindenben megerősítette az alapeljárás során eljáró szakértők megállapításait. Hasonlóképpen megegyezett az újonnan eljáró elmeszakértők, **szakértő6** és **szakértő7** igazságügyi pszichiáter szakértők véleménye a vádlott elmeállapotát és beszámítási képességét illetően az eljárás nyomozati szakában adott szakvéleménnyel.

A másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredménye tehát megerősítette az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő megállapításokat.

Az elsőfokú bíróság helyesen alapította a tényállást az események lefolyását illetően a vádlott vallomásán túl a kihallgatott tanúk, **tanú1**, **tanú2** és **tanú3** vallomására. A tűz okára megalapozottan következtetett a M.....i Hivatásos Tűzoltóparancsnokság összefoglaló jelentése, valamint a tűzvédelmi szakértő véleménye alapján. Így nem tévedett, amikor az ágyneműtartóban keletkező, életet veszélyeztető égéstermék keletkezésének okát a dohányzásban jelölte meg. A halál okának megállapítására az igazságügyi orvosszakértők véleménye alapján helytállóan került sor.

Miután az égéstermék a franciaágyban keletkezett, és az égésterméket okozó parázs kizárólag az ágyazás során kerülhetett az ágyneműtartóba, így a vádlotton kívül álló más személy magatartása kizárható az eredmény létrehozásában. A kialakult eredmény tehát a vádlott magatartásával állt okozati összefüggésben, így arra irányuló védekezése, mely szerint az ágyazáskor nem dohányzott, nem volt elfogadható.

A tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság a vádlott esetében helyesen a gondatlanság enyhébb fokát, hanyagságot állapított meg. A hanyag gondatlanság esetén a büntetőjogi felelősség megállapításának két alapvető feltétele van; egyrészt az objektív gondossági köteleesség megszegése, valamint a szubjektív előreláthatóság fennállása.

Az objektív gondossági köteleesség tartalmát az általánosan elvárható magatartás jelenti, amely egy gyermekeket felügyelő személytől az adott élethelyzetben a társadalom általános értékrendje alapján elvárható. A vádlottal szemben általános elvárásként fogalmazható meg, hogy a gondjaira bízott gyermekek ágyának megbontásakor mellőzze a dohányzást. Tehát objektív gondossági köteleességét szegte meg akkor, amikor - a fenti elvárás figyelmen kívül hagyásával - dohányzott az ágyazáskor.

A szubjektív előreláthatóság körében a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a vádlottat az okozatosság, avagy a bekövetkezett eredmény előre nem látásában terhelte-e bármilyen felróható mulasztás (BH 222.236). A vádlottnak kellő gondosság mellett előre kellett volna látnia a bekövetkezett eredményt. Tisztában volt ugyanis azzal, hogy az ágynemű kivételekor le kell hajolnia, így számolnia kellett azzal, hogy mozgása közben az égő cigarettából parázsló hamu eshet ki. Azzal is számolnia kellett, hogy az általa töltött cigarettában a dohány lazább szerkezetű, ami könnyebben kieshet, az égő parázs pedig az ágyneműtartóba esve tüzet okozhat, ami a gyerekek életét veszélyezteti. A vádlott ezekkel a körülményekkel bár tisztában volt, de azokat, illetve az annak következtében beálló eredményt azért nem látta előre, mert elmulasztotta a tőle elvárható magatartás tanúsítását, a kellő körültekintést. Ez olyan felróható mulasztásként értékelhető, amely megalapozza büntetőjogi felelősségét.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen ismerte fel, és azok súlyával arányban álló büntetést szabott ki a vádlottal szemben. A kiszabott büntetés megfelelően igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, valamint a vádlott bűnösségének fokához. Az enyhítő körülmények nagyobb számára és nagyobb nyomatékára figyelemmel a megyei bíróság helyesen járt el, amikor a szabadságvesztés végrehajtását a Btk.89.§ (1) és (2) bekezdése alapján hosszabb próbaidőre felfüggesztette, mivel ez a büntetés áll összhangban a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célokkal.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlottat a bíróság a Be.381.§ (1) bekezdés alapján részben kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére. A másodfokú eljárásban

kirendelt szakértők véleményének előterjesztésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be.338.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli, mivel ez a költség nem a vádlott mulasztása folytán, tehát szükségtelenül merült fel.

P é c s, 2008. október 21.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.409/2007/9. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.51/2008/11. számú végzése folytán 2008. október 21. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke